

Editörden...

Sevgili Okurlarımız,

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisinin 2025 yılının dördüncü ve son sayısı olan Aralık, 26. Cilt, 4. Sayısı ile yeniden karşınızdayız. Her zaman olduğu gibi, öncelikle dergimize katkı sağlayan yazarlarımıza, hakemlerimize, okurlarımıza, Akademik Danışma Kurulumuza ve Editörler Kurulumuza sizlerin huzurunda teşekkür ediyorum. Editörler Kurulu olarak dergimizi niceliksel ve niteliksel olarak daha üst seviyelere taşımak için yoğun çaba sarf ettiğimizi sizlere bildirmek isterim. Dergimize gösterdiğiniz yoğun ilgi nedeniyle sizlere teşekkür ediyor ve ilginizin devamını diliyorum.

Dergimizin bu sayısında yedi araştırma makalesi ve üç derleme makalesi yer almaktadır. Bu çalışmalarını kısaca sizlerle paylaşmak istiyorum. Bu sayımızda yayımlanan ilk araştırma makalesi, *Gamze ALAK ve Meral Çilem ÖKCÜN* tarafından yürütülen “*OSB Olan Çocuklarda Sözel Olmayan İletişim İşlevlerinin Yapısal ve Pragmatik Dil Becerileri ile İlişkisi*” adlı çalışmadır. Bu çalışmada Türkçe konuşan OSB olan çocuklarda ortak dikkat başlatma (ODB), ortak dikkat yanıtlama (ODY) ve davranış düzenlemeyi başlatma (DDB) sözel olmayan iletişim işlevleri ile yapısal (farklı sözcük sayısı [FSÖZS], ortalama sözce uzunluğu [OSU]) ve pragmatik dil becerileri (sohbette sıra alma [SSA]) arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma, nicel araştırma yöntemlerinden korelasyonel desen kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırma grubu, yaşları yaklaşık 34 ile 98 ay arasında değişen 102 OSB olan çocuktan oluşmaktadır. Sözel olmayan iletişim işlevlerini değerlendirmede yapılandırılmış gözleme dayalı işlemler, dil becerilerini değerlendirmede ise dil örneği analizleri kullanılmıştır. Korelasyon analizi sonuçları, ODB, ODY ve DDB ile FSÖZS, OSU ve SSA arasında anlamlı ilişkiler olduğunu göstermiştir. Hiyerarşik regresyon analizleri ise ODY ve ODB’nin FSÖZS’yi, OSU’yu ve SSA’yı anlamlı bir şekilde yordadığını ancak DDB’nin hiçbir dil becerisini yordamadığını ortaya koymuştur. Bu bulgular, Türkçe konuşan OSB olan çocuklarda, yorumlama amaçlı iletişimin yapısal ve pragmatik alanlardaki belirli dil becerilerinin gelişiminde önemli bir rolü olduğunu göstermiştir.

“*Öğrenme Güçlüğü Olan İlkokul Öğrencilerinin Bilim İnsanı Algılarının İncelenmesi*” adlı ikinci araştırma makalesi *İlayda AÇIKGÖZ, Ezgi Nur KILIÇ ve Cemal TOSUN* tarafından kaleme alınmıştır. Araştırmada öğrenme güçlüğü olan ilkokul öğrencilerinin bilim insanı algılarını ortaya çıkarmak amaçlanmıştır. Bu amaç için araştırma nitel araştırma yöntemlerinin etkileşimli araştırma desenlerinden olgu bilim desene göre planlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Kastamonu ve Sakarya illerinde yer alan MEB’e bağlı ilkokullarda öğrenim gören öğrenme güçlüğü olan 24 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak Bir Bilim İnsanı Çiz Testi kullanılmıştır. Ayrıca verilerin anlaşılabilirliğini artırmak amacıyla Yarı Yapılandırılmış Mülakat Formu kullanılmıştır. Veriler, Bilim İnsanı Çizim Kontrol Listesi ve tümevarımcı analiz tekniği ile analiz edilmiştir. Öğrenme güçlüğü olan öğrencilere ait çizimlerin anlaşılabilirliği mülakat verileri ile desteklenmiştir. Katılımcıların testten 3-10 aralığında puan aldıkları, araştırmaya katılan öğrenme güçlüğü olan öğrencilerin bilim insanının dış görünüşüne (önlük, gözlük, karışık saç ve sakal, köken ve yaş) ve cinsiyetine dair geleneksel bilim insanı algısına sahip oldukları, bilim insanının çalışma ortamına ilişkin ise laboratuvar aletleri, teknoloji sembolleri ve kapalı ortam hariç geleneksel bilim insanı algısından uzaklaştıkları tespit edilmiştir. Araştırma, yapılacak etkinlikler ile öğrenme güçlüğü olan öğrencilerin çağdaş bilim insanı algılarına sahip olabilme potansiyelini taşıdıklarını göstermiştir. Öğrenme güçlüğü olan öğrencilerin çağdaş bilim insanı algısına sahip olabilmelerini sağlayacak etkinliklerin öğretmenleri tarafından düzenlenmesi önerilmektedir.

Üçüncü araştırma makalesi *Aslin ARSLANOĞLU-ÖSER ve Yeşim FAZLIOĞLU* tarafından yürütülen “*Öğrenme Güçlüğü Olan Öğrencilerin Problem-Çözüm Türündeki Metinleri Anlamalarında Düşün-Oku-Sor-Kendi Kelimelerle İfade Et Stratejisinin Öğretiminin Etkililiği*” adlı çalışmadır. Araştırmanın amacı, ÖG olan öğrencilerin problem-çözüm türündeki bilgi veren metinleri anlamalarında, Kendini Düzenleme Stratejisi Gelişimi (KDSG) modeli ile sunulan “Düşün-Oku-Sor-Kendi Kelimelerle İfade Et” stratejisinin öğretiminin etkililiğini incelemektir. Tek-denekli araştırma modellerinden denekler arası yoklama denemeli çoklu yoklama modeli ile desenlenen bu çalışma, dördüncü ve beşinci sınıfa giden, ÖG olan toplam üç öğrenciyle yürütülmüştür. Araştırmanın bulguları, “Düşün-Oku-Sor-Kendi Kelimelerle İfade Et” stratejisinin, deneklerin metin hatırlama ve kısa cevaplı soruları yanıtlama performansları üzerinde etkili olduğunu göstermiştir. Ayrıca, uygulamanın tamamlanmasından sonra ikinci, dördüncü ve altıncı haftalarda düzenlenen izleme oturumlarında, deneklerin kazanımlarını sürdürebildikleri görülmüştür. Buna ek olarak, denekler kazanımlarını farklı bir konuda yazılmış aynı türdeki bir metne genelleyebilmişlerdir. Deneklerin bilişsel ve üstbilişsel strateji kullanımlarında artış izlenmiştir. Sosyal geçerlik verileri ise deneklerin, öğretmenlerin ve ailelerin uygulamayı uygulanabilir ve etkili bulduklarını göstermiştir. Bulgular, KDSG modeli ile sunulan “Düşün-Oku-Sor-Kendi Kelimelerle İfade Et” stratejisinin kullanıldığı alanyazındaki benzer çalışmaların sonuçları ile tutarlılık göstermektedir. Bu çalışmada, strateji öğretiminin ÖG olan öğrencilerin okuduğunu anlama ve kendini düzenleme becerileri üzerinde olumlu etkisinin olduğu izlenmiştir.

“Sınıf Öğretmeni Adaylarının Disleksi ve Diskalkuli Hakkındaki Bilgi ve Algılarının Geliştirilmesi” adını taşıyan dördüncü araştırma makalesi, *Hatice ÇETİN* ve *Selis ÖNCEL* tarafından yürütülmüştür. Çalışmada sınıf öğretmeni adaylarının disleksi ve diskalkuli hakkındaki bilgi ve algılarını değerlendirmek ve bu konudaki eğitimin etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Nicel araştırma yöntemi kapsamında tarama ve zayıf deneysel desende yürütülmüştür. Araştırmanın ilk aşamasında 318 katılımcıdan konuyla ilgili bilgi ve algılarını ölçmek için veri toplanmıştır. Araştırmanın ikinci aşamasında ise akademik uzmanlar tarafından disleksi ve diskalkuli konusunda eğitim verilmiştir. Diskalkuli eğitimine gönüllü olarak katılan 42 katılımcıdan ve disleksi eğitimine gönüllü olarak katılan 45 katılımcıdan veri toplanmıştır. Analizler ortalama puanları, standart sapmaları ve fark puanlarını içermektedir. Diskalkuli eğitimi verileri için bağımlı örneklem t-testleri ve disleksi eğitimi verileri için Wilcoxon işaretli sıralar testleri kullanılmıştır. Öğretmenlerin ön bilgi/ön algıları ile son bilgi/son algıları arasında anlamlı bir fark olduğu bulunmuştur. Dolayısıyla, diskalkuli ve disleksi eğitiminin öğretmen adaylarının bilgi ve algılarını geliştirmede etkili olduğu ifade edilmiştir. Yazarlar, disleksi ve diskalkuli gibi öğrenme güçlüğü olan öğrencilerle çalışacak olan sınıf öğretmeni adaylarının bu tür eğitimlere erişiminin sağlanması ve bu konulardaki bilgi ve becerilerinin artırılmasının önemli olduğunu vurgulamışlardır.

Zeynep UYGUN ve *Emrah BİLGİÇ* tarafından kaleme alınan beşinci araştırma makalesi, “Sınıf Öğretmenleri Perspektifinden Fen Bilimleri Öğretimi Sürecinde Gerçekleştirilen Uyarlamalar” adını taşımaktadır. Araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin “Fen bilimleri” dersinin etkili öğretimi sürecinde, özel gereksinimli öğrencilere yönelik başarılı kaynaştırma uygulamaları gerçekleştirilmesi için kullandıkları uyarlamaların (amaç, içerik ve değerlendirme uyarlamaları) belirlenmesidir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden biri olan durum deseni kullanılmıştır. Veriler 10 sınıf öğretmeninden yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak toplanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır. Veriler MAXQDA yazılımı ile analiz edilmiştir. Araştırmanın içerik analizi sonuçlarından dört ana tema ve üç alt temaya ulaşılmıştır. Toplanan verilerden hareketle sınıf öğretmenlerinin özel gereksinimli öğrencilerine yönelik etkili fen bilimleri öğretimi sürecinde bazı uyarlamalar yaptıklarına fakat uygulamada bazı sorunlarla karşılaştıklarına ve kaynaştırma uygulamaları ile ilgili eğitim gereksinimleri olduğu bulgularına ulaşılmıştır. Ek olarak fen bilimleri dersinin öğretimi sürecinde öğretmenlerin etkinlik yapmanın, dersi somutlaştırmalarının, günlük hayattan örnekler vermelerinin ve farklı yöntem teknik kullanmalarının özel gereksinimli öğrencilere fen bilimleri öğretiminde etkili olduğunu belirtmiştir. Buna karşın sınıf öğretmenleri fen bilimleri öğretimi sürecinde özel eğitim gereksinimli öğrencilerine çok fazla zaman ayıramadıklarını ve soyut kavramları öğrencilerin anlamadıklarını belirtmiştir. Sonuç olarak, araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin özel gereksinimli öğrencilere yönelik etkili fen bilimleri öğretimi sürecinde fiziksel ve öğretimsel uyarlamalar kapsamında amaç, içerik ve değerlendirme konusunda çeşitli uyarlamalar yaptıklarına fakat bu süreçte bazı problemlerle karşılaştıkları görülmüştür.

Bu sayıda yer alan altıncı araştırma makalesi olan “Problem Davranışları Değerlendirme Ölçeğinin Klasik Test Kuramı ve Madde Tepki Kuramı Geçerlik ve Güvenirlik Kanıtları” adlı çalışma *Eylem DAYI*, *Çetin TORAMAN*, *Nevin GÜNER*, *Arzu DOĞANAY-BİLGİ* ve *Hasan KÖSE* tarafından kaleme alınmıştır. Bu araştırmanın amacı, öğretmenlerin gözlemlerine ve algılarına dayalı olarak öğrencilerin problem davranışlarını değerlendirme amacına hizmet edecek Problem Davranışları Değerlendirme Ölçeğinin (PDDÖ) klasik test kuramı ve madde tepki kuramına göre geçerlik ve güvenilirlik kanıtlarını incelemektir. Ölçeğin geliştirilmesi sürecinde öncelikle alanyazın taraması yapılarak ölçekte yer alacak maddeler hazırlanmış, ardından uzman görüşlerinden yararlanılarak ölçeğe uygulama öncesi son hali verilmiştir. Ölçeğin geçerlik güvenilirlik kanıtlarını incelemek amacıyla yapılan çalışmaya 590 öğretmen katılmıştır. Toplanan veriler üzerinde açıklayıcı faktör analizi, doğrulayıcı faktör analizi ve madde tepki kuramına göre madde karakteristik eğrileri, madde bilgi fonksiyonları, madde ayırt edicilikleri incelenmiştir. Ölçeğin güvenilirlik kanıtları ise Cronbach Alpha McDonald's Omega ve marjinal güvenilirlik katsayılarıyla belirlenmiştir. Analizler sonucunda PDDÖ'nün 18 madde ve iki faktörlü geçerli bir ölçek olduğu belirlenmiştir. PDDÖ'nün güvenilirliği klasik test kuramına göre Cronbach Alpha ve McDonald's Omega katsayıları, madde tepki kuramına göre ise marjinal güvenilirlik katsayısı ile belirlenmiştir. Sonuçlar PDDÖ'nün yüksek güvenilirlik düzeyinde olduğunu göstermiştir. Analiz sonucunda birinci faktör 10, ikinci faktör sekiz maddeden oluşmuştur. Dolayısıyla, PDDÖ'nün 18 madde ve iki faktörlü yapısı ile karmaşık olmayan, kolay yanıtlanabilir kullanışlı bir ölçek olduğu ifade edilmiştir. Ölçek, Türkiye’de ilkokullarda öğretmenlerin gözlem ve algılarına dayalı olarak öğrencilerin problem davranışlarının değerlendirilmesi amacıyla kullanılabilecek ve problem davranışlara ilişkin yürütülecek bilimsel çalışmalara destek sağlayabilecektir.

Yedinci araştırma makalesi, *Mehmet YAVUZ* tarafından gerçekleştirilmiş olan “Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Bireylere Mesleklerin Öğretiminde Arttırılmış Gerçeklik ile Sunulan Doğrudan Öğretim Yöntemi uygulamasının Etkililiği” başlıklı çalışmadır. Araştırmada otizm spektrum bozukluğu olan bireylere mesleklerin öğretiminde artırılmış gerçeklik ile sunulan doğrudan öğretim yöntemi uygulamasının etkililiğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada tek denekli araştırma modellerinden katılımcılar arası yoklama evreli çoklu yoklama modeli kullanılmıştır ve katılımcıları otizm spektrum bozukluğu olan üç bireydir. Araştırma sonucunda 3 katılımcı da hedef davranışları başarıyla kazanmışlardır. Katılımcıların öğrendikleri davranışları 2, 3 ve 4 hafta sonra korudukları ve öğrendiklerini davranışları farklı bireyler yönerge verdiğinde de sergiledikleri gözlenmiştir.

Araştırmanın sosyal geçerliliği için görüşleri alınan katılımcıların öğretmenleri, hedef davranışlar ve artırılmış gerçeklik ile sunulan doğrudan öğretim yöntemi uygulaması için olumlu görüş bildirmişlerdir. Bu araştırma sonucunu göre otizm spektrum bozukluğu olan bireylere mesleklerin öğretiminde artırılmış gerçeklik ile sunulan doğrudan öğretim yöntemi uygulamasının etkili olduğu ifade edilmiştir. Yazar bu araştırmanın farklı yetersizlik gruplarıyla gerçekleştirilebileceği, sosyal geçerlilik verilerinin ileriki araştırmalarda katılımcıların kendilerinden ve ebeveynlerinden elde edilebileceği, gelecekteki araştırmalarda artırılmış gerçeklik uygulaması ile resimli kartların etkililik ve verimlilik çalışmasının yapılabileceği, son olarak artırılmış gerçeklik uygulaması ile farklı becerilerin öğretimi yapılarak artırılmış gerçeklik uygulamasının etkililiğine yönelik bulguların artırılabilceği önerilerini sunmuştur.

Bu sayıda yer alan sekizinci çalışma, *Zekai Alper ALP, Veysel AKSOY ve Ahmet İlkhan YETKİN* tarafından kaleme alınan “*Özel Eğitim Alanında Koçluk Uygulaması Konulu Lisansüstü Tezler: Sistematik Derleme Çalışması*” başlıklı derleme makalesidir. Özel gereksinimli bireylerin eğitiminde kullanılan kanıt temelli müdahalelerin önemi son yirmi yıldır özel eğitim alanındaki araştırmacılar için odak noktası olmuştur. Bu müdahalelerin yüksek güvenirlikle uygulanmasının sağlanması ve özel gereksinimli bireylerin eğitiminde aracılı çalışmaların etkili sonuçları beraberinde müdahale sunan bireylerin yeterliklerini artırmayı hedefleyen eğitim programlarının önemini ortaya koymuş ve koçluk uygulamaları yaygınlaşmıştır. Yazarlar, özel eğitimde yeni bir araştırma alanı sayılan koçluk uygulamalarının kapsamının henüz belirlenmemesinin kavramsal açıdan karmaşa yarattığını öne sürmüşlerdir. Bu sistematik derleme çalışmasında katılımcısı özel gereksinimli bireyler olan koçluk uygulaması içeren tezlerin betimsel ve yöntemsel açıdan incelenmesi, koçluk uygulamalarına ilişkin kavramsal bir çerçeve sunmak amaçlanmıştır. Bu bağlamda Yüksek Öğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi (YÖKTEZ) veri tabanında on beşi doktora, beşi yüksek lisans tezi olmak üzere yirmi tez türü, üretildiği yılı, katılımcıları, koçluk türü, ortamı, bağımlı ve bağımsız değişkenleri, edinim, izleme ve genellemeye yönelik etkililik verileri, güvenirlik ve geçerliklerine ilişkin uygulama, gözlemciler arası güvenirlik ve sosyal geçerlik verileri incelenmiştir. Çalışmadan elde edilen bulgular yan yana, uzaktan ve hibrit şekilde sunulan koçluk uygulaması içeren ebeveyn, öğretmen ve kardeşlere sunulan eğitim programlarının tanısı otizm spektrum bozukluğu (OSB), zihinsel yetersizlik, özel öğrenme güçlüğü, çoklu yetersizlik olan bireylere beceri kazandırmada hem ebeveyn, öğretmen ve tipik gelişim gösteren kardeşlerin edindikleri becerileri hem özel gereksinimli bireylerin kazandıkları becerileri sürdürmelerinde ve genellemelerinde etkili olduğunu göstermektedir. İncelenen tezlerin tümünde uygulama ve gözlemciler arası güvenirlik verilerinin yanı sıra sosyal geçerlik verilerinin toplandığı görülmüştür. Yazarlar incelemeye dahil edilen tez çalışmalarının bulguları alan yazında özel eğitim alanında koçluk uygulamalarını inceleyen diğer araştırmaların bulguları ile tartışmış ve geleceğe yönelik önerilerde bulunmuşlardır.

“*Türkiye’de 2013-2023 Yılları Arasında Yayımlanmış Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Konulu Lisansüstü Tezlerde Erken Müdahale Varlığının İncelenmesi*” başlıklı dokuzuncu çalışma, *Büşra KURTOĞLU-KARATAŞ ve Beyan Özge YERSEL* tarafından hazırlanan bir derleme makalesidir. Araştırmanın amacı Türkiye’de hazırlanan dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu konulu lisansüstü tezlerde erken müdahale konularına odaklanan araştırmaların varlığının ortaya konulmasıdır. Çalışmada nitel araştırma modellerinden doküman analizi kullanılmıştır. Çalışma grubunu YÖK Tez Merkezi’nde kayıtlı olan 46 tez oluşturmuştur. Veri grubuna YÖKTEZ üzerinde “Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB)” anahtar ifadesi ile tarama yapılarak ulaşılmış, veriler “DEHB Kontrol Listesi” kullanılarak değerlendirilmiş ve MAXQDA 2020 programıyla çözümlenmiştir. Tezlerin genelde 2016 ve 2018 yılları arasında yapıldığı, çoğunun yüksek lisans tezi olarak hazırlandığı ve devlet üniversitelerinde yürütüldüğü görülmüştür. Yine en sık psikoloji anabilim dalında hazırlandığı ve tarama çalışmalarının tercih edildiği saptanmıştır. Çalışmaların çoğunun örneklem grubunu okul çağı çocuklarının oluşturduğu ve veri toplama aracı olarak uyarlama ölçeklerin tercih edildiği bulunmuştur. Tezlerin büyük çoğunluğunda “erken müdahale” ile ilgili uygulamalara yer verilmediği ve önerilerin verildiği grubun çeşitliliği incelendiğinde önerilerin tek bir gruba verildiği görülmüştür. İnceleme sonucunda alanda konuya yeterli hassasiyetin gösterilmediği tespit edilmiştir. Ayrıca erken müdahale çalışmalarında disiplinler arası çalışma ve aile ile iş birliğinin öneminin bilinmesine rağmen ilgili tezlerde verilen önerilerin genelde tek yönlü olması ve disiplinler arası olmaması erken müdahale konusunda bu çalışmaların yetersizliğini ortaya koymuştur. Sonuç olarak DEHB konusunun farklı bölümler, farklı üniversiteler ve farklı yükseköğretim kademelerinde ele alındığı tespit edilmiş olmakla birlikte mevcut çalışmalarda erken müdahalenin ve erken müdahale önerilerinin varlığının yeterli olmadığı tespit edilmiştir. Bu kapsamda yazarlar, DEHB alanında yürütülecek olan çalışmalarda erken müdahale konusuna daha çok yer verilmesini, önerilerde sadece tek bir bağlama değil ailenin ve uzmanların iş birliğine özen gösterilmesini ve yapılan çalışmalarda derinlikli bilgi edinimi için karma araştırmalardan faydalanılmasını önermişlerdir.

Bu sayıda yer alan onuncu ve son makale olan derleme makalesi, *Ecem KARABULUT ve Kamuran TARIM* tarafından gerçekleştirilen “*Üstün Yeteneklilerde Farklılaştırılmış Matematik Eğitiminin Başarı ve Tutum Üzerindeki Etkililiği: Bir Meta-Analiz Çalışması*” başlıklı çalışmadır. Bu çalışma, üstün yetenekli öğrencilere yönelik farklılaştırma yöntemleri ile oluşturulan matematik eğitim programlarının, öğrencilerin matematik akademik başarısı ve matematiğe karşı tutumları üzerindeki etkilerini araştırmayı hedeflemektedir. Veriler meta-

analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Çalışmaya dâhil edilen araştırmalar, 2012-2023 yılları arasında yayınlanmış, Türkçe veya İngilizce dilinde ve kontrol gruplu ön test son test deneysel desene sahip çalışmalardan oluşmaktadır. Belirlenen kriterler doğrultusunda başarı değişkeni için 18 çalışma, tutum değişkeni için 8 çalışma meta-analize dâhil edilmiştir. Heterojenlik testi sonuçlarına göre, başarı ve tutum değişkenlerinde etki büyüklüğünün analizi için rastgele etkiler modeli kullanılmıştır. Analiz sonuçları, üstün yetenekli öğrencilere yönelik farklılaştırma yöntemleri ile oluşturulan matematik eğitim programlarının, öğrencilerin matematik başarıları üzerindeki etkisinin deney grubu lehine güçlü ve anlamlı olduğunu ve matematiğe karşı tutum üzerindeki etkisinin deney grubu lehine güçlü ve anlamlı olduğunu ortaya koymaktadır. Alt grup analizleri kapsamında, çalışmanın yapıldığı ülke, sınıf düzeyi, yayın türü ve farklılaştırma türü moderatörlerine göre elde edilen sonuçlar detaylı olarak raporlanmıştır. Çalışmanın bulguları, farklılaştırma yöntemlerinin üstün yetenekli öğrencilerin matematik akademik başarıları ve matematiğe karşı tutumlarını olumlu etkilediğini göstermektedir. Bu bulgular doğrultusunda yazarlar, üstün yetenekli öğrencilerin bu programlardan en yüksek düzeyde fayda sağlamalarını mümkün kılmak için farklılaştırılmış eğitim yaklaşımlarının daha yaygın şekilde uygulanmasını önermişlerdir.

Sevgili Okurlarımız, dergimizin zamanında çıkması ve niteliğinin artırılması için yoğun çaba harcayan Editörler Kurulunda yer alan çalışma arkadaşlarıma sizlerin huzurunda bir kez daha çok teşekkür ediyorum. Siz değerli okurlarımıza, yazarlarımıza ve hakemlerimize destekleriniz ve katkılarınız için tekrar teşekkür ediyorum ve süreçteki desteklerinizi ve katkılarınızı sürdürmenizi rica ederek saygılarımı sunuyorum. 2026 yılının Mart ayında yayımlanacak olan 27. cildin 1. sayısında tekrar buluşmayı diliyorum...

Prof. Dr. Hatice BAKKALOĞLU